

Készülnek az új algyői híd tervei

A tanulmánytervek az UVATERV-ben már elkészültek. Készül a beruházási program is, amelyet rövidesen megtárgyalnak, illetve elfogadnak. Ezután hozzákezdenek a kiviteli, részlettervek kidolgozásához. A Hídepítő Vállalat dolgozói már megkezdték a talajvizsgálatokat. Az új közúti Tisza-híd építéséhez Algyő közelében 1969-ben kezdnek hozzá és 1972-ben adják át a forgalomnak.

A környék közúti forgalmának további javítását szolgálja majd az is, hogy 1968-69-ben felújítják a szegedi közúti híd feljáró részeit is. Ez azt jelenti, hogy a szegedi oldalon 40 méter az újszegedi oldalon pedig egy 8 méter hosszú nyílás rekonstrukciójára kerül sor a Hídepítő Vállalat kivitelezésében, természetesen a forgalom megfelelő biztosításával.

Elutazott az észti mezőgazdasági küldöttség

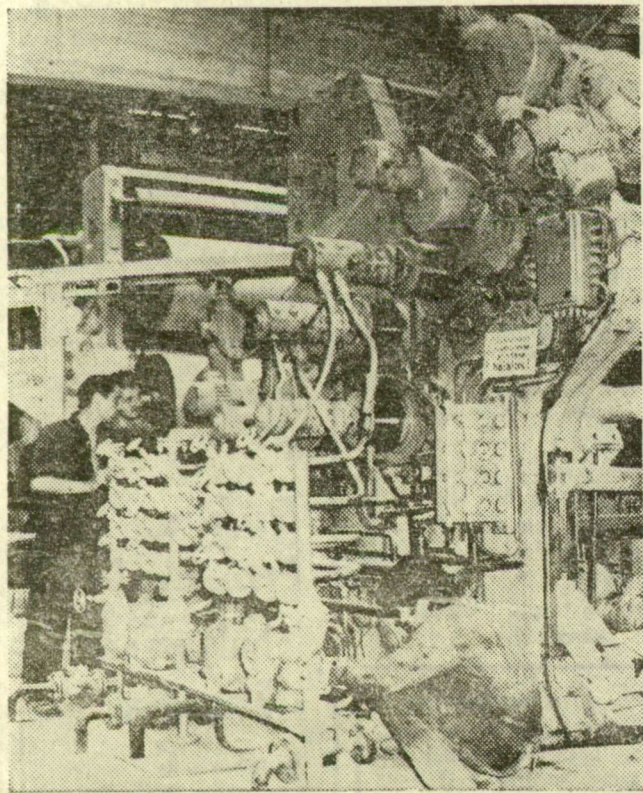
A mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter meghívására H. Mjannik-nek, az Észti SZSZK mezőgazdasági miniszterének vezetésével Magyarországon járt mezőgazdasági küldöttség két héten át tanulmányozta hazánk állattenyésztését. A delegációt fogadta dr. Dimény Imre mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter, s szíves hangú tanácskozáson beszéltek meg a küldöttség tapasztalatait.

Az észti mezőgazdasági küldöttség hétfőn elutazott Magyarországról. (MTI)

Nyári egyetem Pécsett

Pécsett vasárnap tárja kapuit kilencdszer a TIT nyári egyeteme, amelynek külföldi hallgatói — összesen csaknem kétszázan az NDK-ból, Lengyelországból, Csehszlovákiából, Romániából és Japánból érkeztek a mecsekajjai városba. A „Népek barátsága” nyári egyetemen dr. Kiss István, a TIT titkára mondott beszédet.

Épül a tankállomás

(Somogyiné felvétele)

A szegedi medence végleges termelőegységeként épül Algyő térségében az úgynevezett Szeged 2-es tankállomás. A Nagyalgyői Köolajtermelő Vállalat mintegy 8 millió forint beruházással áprilisban kezdte meg a munkát. A tervek szerint szeparátorokat, két nagyobb

Odessza küldöttségének szegedi látogatásai

(Liebermann B. felv.)

Stifter József főkertész a delegáció vezetőjének, A. B. Cserednyicsenko elvtársnak néhány darab mintát ad a csipős szegedi paprikából

Szeged szovjet testvérvárosának, Odesszának párt- és tanácsi küldöttsége vasárnap délelőtt dr. Csikós Ferencnek, a Szeged m. j. Városi Tanács titkárának társaságában az ipari vésárt kereste fel, ahol Zombori János, a városi tanács ipari osztályának vezetője fogadta és kalauzolta a vendégeket a kiállítás területén.

A vendégek tetszését különösen megnyerte a sok szép bútor, majd sokáig időztek az Orion Rádió és Televízió gyár pavilonjában. Megtekintették a Herendi Porcelángyár termékeit, elismeréssel szoltak a szegedi tanácsi ipar kiállított motorkulijáról és más termékekről, majd a szabadkai kiállítókat keresték fel. Szegedi jugoszláv testvérvárosának, Szabadkának képviselői meleg szeretettel köszöntötték az odesszai vendégeket és a három testvérváros rögtönzött baráti találkozásán a nemzetek kö-

zötti együttműködésre, a békés fejlődésre emelték poharukat.

A vásár megtekintése után elismeréssel szoltak a kiállítás színvonaláról, a bemutatott termékek minőségéről. A vasárnap délutáni hőségben felüdülést jelentett a vendégeknek az újszegedi partfürdő és egy kis sétahajózás a Tiszán.

Hétfőn délelőtt Szeged m. j. Város Tanácsának vezetőivel találkoztak vendégeink a tanácsházban, ahová elkísérte őket Sipos Géza, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára. A tanács épületében dr. Biczó György, a vb elnöke fogadta az odesszai küldöttséget és tájékoztatta a város társadalmi, gazdasági, politikai és kulturális életéről.

A késő délutáni órákban a szegedi Felszabadulás Termelőszövetkezetbe látogattak el vendégeink, Perjesi Lászlónak, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára és dr. Biczó György társaságában. A termelőszövetkezet kertészetében Árendás György elnök, Molnár Vencel párttitkár, Szilágyi Ernő főagronómus és Stifter József főkertész köszöntötte az odesszai delegáció tagjait s a kíséretükben levő vezetőket. A szövetkezet elnöke részletesen tájékoztatta a küldöttség tagjait a gazdaságról. Elmondta, hogy a kertészet 800 katasztrális hold szabad termőterülettel és 8500 négyszékméter üvegházzal rendelkezik. Az üvegházakat termálvízzel fűtik. A szovjet küldöttség tagjai érdeklődéssel hallgatták a beszámolót, majd arról kérdezték a szövetkezet elnökét, hogyan élnek a tagok, mennyi a jövedelmük és milyen terveik vannak a jövőt illetően. Ezután megtekintették az üvegházakat és gratuláltak a főkertésznek a sok szép zöldségféléhez.

Nézem a szegedi Kálvin téri bútorüzlet kirakatait. Az üveg mögött tetszetős szoba berendezések, elég stabilnak látszanak — az üvegre ragasztva a rossz reklámerőkről tanúszkodó felhívás. Így: „Nálunk vásárolt bútorát kívánságára lakásán 45 forint térítés ellenében összeszereljük.”

Ismerősömék nemrég másfél szobát rendeztek be új bútorokkal. Azt már nem tudom, hol vásárolták, de nyilván nem kívánták a boltban a térítéses összeszerelést. Ugyanis engem bívtak meg, hogy segítsek a negyedik emeletre trógerolni, s a varia darabokat

Az alaptól a tetőig

Mintha elefántot tuszkolnának be egy előszobába. Hozzák a hús tonnaméteres daru hatalmas acéltettét az utánfutós, speciális teherkocsin, s próbálnak helyet szorítani számára az amúgyis szűk építkezési területen.

Toldi, a nagyjerejű

Amit lehet, félrevontatnak az útból a Nemestakács utcai társasház építkezés kerítése mögött, aztán hosszú órákon át küszködnek a „Toldival” — ez a daru erőre valló neve — a szállítók meg a Szegedi Építőipari Vállalat TMK-sai. S végül is ott áll a kolosszus, mammasra tornyosul; hosszú gémmét ráérősen, várakozóan belelógatja a kék nyári égbe.

Sikerült hát. De másnap reggel újra jönnek a TMK-sok, folytatják a munkát, hogy üzemképesse tegyék az építkezések nagyjerejű vándorát, a Toldit. Míg Újfalusi József darukezelővel a síneken, közúzalékon álldogálva szót váltanak a behemót gép képességeiről, főntől egyre-másra hangzanak a kiáltások:

— Egy nyolcas anya kelene, Józsi! Adjon már egy ötös csavart, anya nem köll! — S a fekete atlétatrikós, ugyancsak lesült fiatalember csak így dolog közben mond néhány szót a 27 méter magas „szaktársáról”. Háromszázhatvan ezerért vette a vállalat. November óta ő dolgozik vele. Nagy hozzáértést, pontosságot kívánó munka. Itt a helyszűke különösen próbára teszi majd a darut is, a kezelőt is.

Piros és barna

A pincefödémig felhúzott ház — amely közel két hónapja állt meg a növekedésben — most újra tégladudoros homlokkal, növekedőben mutatja magát. Középen már áll egy sor pillér; ezek lesznek az épület atlatjai, a teher nagyját viselő. Öket tetejezik újabb meg újabb téglákkal a kőművesek.

Cementes habarcsot — ez aztán hűségese marad a téglához! mondják — terítének szét a piros négyzetű szőcs beleágyazzák az újabb sort. Most a vakolókanál, majd a kőműves kalapács kerül sorra, a téglák engedelmesen törnek olyan darabra, amekkorára éppen szükség van a hézag „befoltozásához”. Céltudatos minden mozdulat. Az izmok, inak, erek változó játéka barnán feszül a bőr. Ilyen barnaságot nem szerez strandon, üdülőben, napolaj-síkosan az ember; ez az égetett-barna csak a szüntelenül szabad ég alatt munkálkodóknak jut. S a kőművesek is a nyár, a nap fiai.

Szinte csábító, ahogy a „slagból” kicsap a víz sugar. A téglákat locsolni kell a cement jobb kötése miatt. Király Bálint bácsi forgatja jobbra-balra a vizet sziszegő gumikiglyőt. Közben a fiatal Német József keskeny pallókon talicskázva el a használatatlan, dirib-darab téglákat s hozzá az egészet. Úgy mondja, két évet dolgozott téglagyárban is,

neki nem nehéz sem a súly, sem az eféle közlekedés. Hozzáedzódott.

A legfontosabb

A Petrovski-brigádban hét kőműves van: Csala József, Farkas András, Furák András, Hajnóczi János, Kása András, Szepesi József, no meg a brigádvezető, Petrovski Lajos. Ugyanennyi a segéd munkás is: Kovács Lajos, Németh József, Németh János, Ács Ferenc, Szűcs Zoltán, Király József és Király Bálint. Mivel szocialista címért küzd a munkacsapat, megkérdezem a brigádvezetőt, mi is a legfontosabb felajánlásuk. Ezt válaszolja:

— Ha nekünk ideteremnek mindent, akkor mi megcsináljuk, amit csak kell. Keményen dolgozunk, de kérjük is hozzá az anyagot, hogy legyen elég, hiszen keresni is akar az emberfia.

— Most, itt minden rendben van? A hosszú szünet után halad majd ez az építkezés?

Erre már Király Bálint segédművezetővel együtt adják meg a választ. Most már nincs különösebb akadály. Itt a daru, még a síneket kell megtoldani, hogy kellő mozgása legyen. Van szivattyú. S készenlétben annyi téglá, amennyi ide szükséges.

— A legnehezebb mindig az alaptól „kímászni”. — véli Petrovski bácsi — s itt most már lehet fölfelé haladni.

— Tudják azt bent is — utal a Dániel utcai irodákra a brigádvezető —, hogy mi elérjük a célunkat, ha nekilátunk. A párttitkárunk is gyakran megkeres bennünket, bizik bennünk és — kimondom no! — szereti is ezt a brigádot. Csak idejön a munkára, megkérdezi: no, hogy megy, mi baj? S

elintézi, amit kérünk. Minden részlet érdekli, az anyagotól a keresetig.

Ivben repül a cigarettavég. Újra fogná a kalapácsot a mester, de közben már Farkas András és Szepesi József odakerült az ő „falához”, terítik a habarcsot, amit még a láda alján össze tudnak kanalazni. Mert ez az utoljára, mos látjuk, elfogyott a ház „ragasztóanyaga”, azért jöttek át a „szomszéd” brigádtagok.

Bizalommal

Siettetnék most már dologra a habarcskeverőt, de az még egyre macacszkodik. „Hátravert minket ez a daru” — mondta imént a kőművesek, most átlátom, mire is értették. Tegnap miatta szétszedték, félrerakták a keverőt, a hűzés-vonás közben megsérült, gyógyítani kell a vezetékeket. Szűcs Zoltán és társai nem túl gyöngéd szavakkal fejezik ki érzelmeiket, végül is egy sötétkék inges, fekete fiatalember, Tóth Béla — ő a TMK részleg vezetője — nyújt szakmai „gyorssegélyt” a szereléshez.

Akíró az imént beszélünk, Alattyán András párttitkár is megérkezett időközben. Odaköszön az embereknek, jókedvűen megméri tekintetével a daru magasságát, s azt mondja elégedetten:

— No, ez a szép jószág is főt van már!

Temperamentumos, optimista ember Alattyán András. Azt mondja, szépen, határidőre felhúzzák ezt az épületet, a vállalat teljesíteni fogja a tervét. Rövid beszélgetés alatt is világossá válik; miért van, hogy nemcsak ő bízik a Petrovski-brigádban, hanem, fordítva is igaz: bizalommal vannak iránta a brigádtagok.

Simai Mihály

Hússzázalékos termelés- növekedés a gyógyszeriparban

A Gyógyszeripari Tröszt összegezte az idei félév eredményeit. Eszerint ebben a félévben 1966. első hat hónapjáig viszonyítva a gyógyszeripar termelési értéke 20 százalékkal, exportja

a demokratikus országokba 7,5 a tőkés államokba 11,7 százalékkal magasabb, ugyanakkor viszont a munkálszám csak 3 százalékkal nőtt. (MTI)

Tavasszal születik a legtöbb gyerek

Az Országos Közegészségügyi Intézetben hat év születési statisztikáját dolgozták fel annak megállapítására, jelentkez-e az élővilágban általánosan tapasztalható szezonális ritmus az emberi termékenységekben, az élve-, a halva- és a koraszülöttekben.

A vizsgálat érdekes megállapítása, hogy hazánkban az élveszületések száma február és május között tetőzik, a legmagasabb márciusban, amikor 9,5 százalékkal haladja meg az évi átlagot. Jóval kevesebb gyerekek születnek október és ja-

nuár között. A decemberi átlagos születés-szám 12,9 százalékkal kisebb az évi átlagnál.

A halva- és koraszülések aránya a hideg hónapokban magasabb, júniusban és szeptember között pedig kifejezetten alacsonyabb az átlagnál. A koraszülöttek számának nyári csökkenése az az is magyarázható, hogy a meleg hónapokban a terhesség átlában nyolc nappal tovább tart, márpedig a magzat súlygyarapodása szempontjából éppen a terhesség utolsó szakasza a legjelentősebb.

A vizsgálat során azt tapasztalták, hogy a fogamzások ugyancsak jellemző szezonális ritmust mutatnak. A legkevesebb a megtermékenyítés a késő téli, kora tavaszi hónapokra, a legtöbb a nyári időszakra esik.

A szezonális hatások természetesen nem egyedül, sőt nem is legfőbb okai ennek az érdekes ritmusváltozásnak, csak elősegítik, illetőleg gátolhatják bizonyos ártalmak érvényesülését, ismeretük azonban haszonnal járhat mind a családtervezésben, mind a terhesség gondozásában, a koraszülés elleni védekezésben. (MTI)

Rossz reklám

egymásra rakni. Sikerült is minden s mindössze két félúter kövidinkájába került a tulajnak.

Itt szerzett tapasztalataim szerint a bútorok általában nem félkész elemekből állnak, nem ömlesztve szállítják a vevő lakására. Ha tehát a Kálvin téri üzlet szerelést ajánl, csak arról lehet szó, hogy a bútorok szállítás közben darabjaikra hullanak.

Mert az üzleti szolgáltatások olyan bővítését, mint a Tisza áruházé, hogy a hűtőszekrényt díjmentesen hazaszállítatja s helyére tetéti — a televíziót, rádiót pedig újságokban hirdetik egyes vállalatok ingyenes szállítással, beszerelésre — ezeket kitűnőnek tartom. S azt is üdvözlőné a vásárló, ha 10-15 ezer forintos bútorát a bolt házához vitetné s a lakásba beraktatná. Beleférne a kerethe. Sőt korszerű üzleti módszer lenne. Biztos vagyok benne, hogy ez a reklám nem várhat magára sokáig. A mostani helyett, amely elriaszt, K. J.